

1 Geçen gün Word'le bir doküman hazırlamam gerekti, 15 sayfa kadar bir doküman. 7000 kelime civarı. Bende normal çıkan metin, gönderdiğim arkadaşta sağı solu kayık, son sayfanın yarısı altta ve sair arızalarla çıktı. Word kendisine neden güvenmemem gerektiğini bana kısa sürede hatırlattı.

Birkaç gündür dervaze'nin sözlük ve Osmanlıca/Türkçe çeviri kısmını Rust'ta yeniden yazmaya başladım. Sözlüğü bir veritabanı içinde değil de, doğrudan kodun içinde bulunduracak bir çözüm. Bunun için de oradaki kelimelerin hepsinin yer aldığı bir program dosyası lazım. Satır bölünmeleriyle falan 363.000 satırlık tek bir dosya var, bu kelimelerin olduğu.

Bu dosyayı Spacemacs ile düzenlemeye çalışmak zorladı. Zorladı dediğim, bu kadar büyük program dosyasını bir yandan renklendirmeye çalışıyor, onun için. Linux üzerinde olsam, bu kadar olmazdı muhtemelen ama Windows ve özgür yazılım, birbirlerinden pek hoşlanmıyorlar.

Neyse de, Vim sağolsun, fazla eklentisi olmayınca bu 300-küsur bin satırlık dosyanın her satırında bir işlem yapıp, bir C programından, Rust programına çevirmeyi 10 saniyede başardı. Yoksa hala bununla uğraşıyor olabilirdim.

2 Sınav kağıdını kötü verdiği için, öğretmenin kendisine *düşman* olduğunu düşünen bir ben değilmişim ama diğerleri de *Yengeç burcu*. İnansam mı ne yapsam?

Ben (eski?) doktora danışmanımın bana küstüğünü düşünüyordum. Küsmediğini görünce mutlu oldum. Ancak bu *gereğinden fazla kişiselleştirme* konusunda çalışmam gerek, insanların beni başarısız olsam da sevebileceklerini ve yaptığım işlerin önemi olmasa da saygı duyabileceklerine dair inançlarımı gözden geçirmem lazım.

Bana küstüğünü düşündüğüm için küsmüş olabilir mi acaba?

3 Kadınların doğum yaptıkça az da olsa IQ kaybı yaşadıklarına inanıyordum bir ara. Bunun nasıl test edilebileceğini düşündüm. IQ dediğimiz, çok da kolay ölçülen bir şey değil. Diyelim senede iki defa teste sokup, doğum yapan ve yapmayanlar arasındaki farkları bulmaya çalıştık, bir kere senede iki defa test edilen bir şey öğrenilir zaten.

Başka nasıl ölçebiliriz? Elimizde kadınlara ait çok IQ testi varsa ve doğum yapmış olanları biliyorsak ve bunların ortalaması, doğum yapmamışlardan az çıkıyorsa... Bir ihtimal ama ne bu kadar net çıkacağını düşünürüm, ne de (net bir dağılım farkı görsek de), bunun sadece doğumdan kaynaklandığını...

Anekdot cinsi çeşitli bilgiler verilecektir ama bunların da kişilerin kendi tecrübelerinden öte bir anlamı yok. Biri kalkıp, fizyolojik olarak, kadınların doğumdan sonra beyinlerine daha az kan gittiğini gösterecek olursa belki o zaman bunu iddia edebiliriz. Sebebini de biliyor oluruz ama bu durumda da, bu kan akışının neden bir süre sonra normalleşmediğini anlamak gerekir.

Kısacası bilimin benim ihtiyaçlarıma cevap vermesi bugün biraz zor görünüyor.

4 Diyet yapmanın en zor kısmı, benim için insanların tekliflerine hayır demek. Zaten bizim millet yedirmeye meraklı. Genetiğimize işlemiş bu.

Bir yandan kendinle mücadele ettiğin yetmezmiş gibi, bir de *bir defacıkdan bir şey olmaz* diyeni insanlarla mücadele ediyorsun. Zaten zor bir iş, kendine hakim olmak, bir de milleti *mutсуz* ettiğin için kendinle uğraşacaksın, falan.

Bana yemek teklif etmeyin yazılı bir tişört bastırmak istiyorum. *Beni beslemeyin*. Veya hayvanat bahçesindeki kafeslerde bulunan levhalara benzer künyeler yaptırmalı... *Lütfen yiyecek atmayınız*.

Alnıma dövme de yaptırabilirim.

5 Yakındaki insanlara iyilik yapmamın karşılığını genelde *kötülük* olarak aldım. Ya hiç iyilik yapmamak, veyahut uzaktaki, bana ulaşamayacak kadar uzaktaki insanlara yapmak lazım.

İnsanlara kalbindeki kibri yeşertecek kadar iyi davranırsan, sonunda beslediğin karganın gözünü oymaya çalışmasına tanıklık ediyorsun. *Ben neymişim* noktasına gelinceye kadar iyilik etmek oluyor bu, kendini unutturuncaya kadar.

Hamdolsun böylelerinin şerrinden koruyup, planlarını başlarına geçirene.

6 Memleketimizde neden dönerci çok da, *sevimli kafe* yok?

Birincisi, işletmeci eğer 10 lira masraf yapıp, birinde 100 lira, diğerinde 30 lira kazanacaksa, ilkinin tercih eder. Dönerci de bu açıdan en mantıklı yatırım oluyor.

Ağız yüzü düzgün bir yer açınca, bunun getirdiği mali sorumluluk artıyor ama aynı ölçüde kar edemiyorsunuz. Memur kafası *kar amacı gütmemek* diye bir şey icad etmiş, *bu işten de kar amacı gütmesinler*. Olur, görürsem söylerim ama bir şekilde o yatırımın bir geri dönüşü olması lazım.

Bir işletmeci olsam, elimde de bir yer açmak için 100 liralık sermayem olsa, birinci kriterim bu 100 lirayı en iyi şekilde değerlendirmek olur. *Batarsa batsın* kafası, nihayetinde *çiçek gibi* bir yer de açsa, sonunu getiremeyecektir.

Burada bir denge, bir uyum var. Etrafın beklediğinden fazla iyisini yaparsanız, ticari açıdan zarar edersiniz ve eğer bu zarar (reklam/promosyon gibi) başka şekilde kendini kurtarmıyorsa, o işletme ne kadar iyi düşünülmüş olursa olsun, yaşamayacaktır. Fizik kuralı gibi bir şey: *Para kaygısı olmasa ne güzel işler yapardık* demek, *yerçekimi olmasa ne güzel uçardık* demeye benziyor. Bir yerde, bütün ticari yatırımların geri dönüşü olmalı. Falanca sektörde zarar edersiniz de, bunun reklamıyla filancasında kazanırsınız, bugün idare edecek kadar sermayeniz vardır da, 10 sene sonra kazanırsınız veya bunun gibi çeşitli alternatifleri olabilir ama neticede bir işletmenin amacı *kar etmektir*.

7 *Kim daha salak tartışmayalım istersen.*

8 İnsanın kendi biyografisini okuyacak kadar çok yaşamasında, tuhaf bir *başarısızlık* hissi var. *Her şeyi becerdin, ölmeyi beceremedin be adam.*